

тоже фабрика, просила дубровскаго да направи
тоже фабрика за сукна, снабдила го съ нуждни-
тъ и казала му въ същия срокъ, който билъ даденъ
на Сѣрикова, да направи и поднесе първата си ра-
бота на проба предъ господаря; тя му казала да са-
труди по възможности да направи и да осъвършен-
ствува сукното си по-добрѣ отъ Сѣрикова. Сѣриковъ,
безъ да познава лично Дубровскийъ и безъ да знае
че е ималъ подобна фабрика, приближилъ са до него,
попиналъ сукното му и убѣдилъ са че е много по-
добро отъ неговото; той са обзелъ отъ страхъ да
не би да са разгневи господаря; въ сѣщия тозъ
часъ влѣлъ и господаря съ съпругата си. Негово
Величество билъ облеченъ въ една ленена фанела съ
костени петелки. Слѣдъ като поздравилъ ожидавнитѣ,
зелъ сукното на Сѣрикова и започеналъ да го раз-
гледва; въ туй време господарката казала:

— „Погледни, батюшка, какъ ти са види сукно-
то на моя фабрикантъ?“

Петъръ, безъ да каже нѣщо, са приблизилъ,
попиналъ сукното и казалъ:

— „Дубровскийъ, отъ каква вълна си правилъ
сукното си?“

Дубровскийъ не можѣлъ да са не признае че го
правилъ само отъ мѣха на вълната.

— „А ти, Сѣриковъ, отъ каква?“ попиталъ
господаря.

— Отъ проста вълна, отговорилъ той съ раз-
треперянтъ гласъ.

Слѣдъ тѣзъ отговори монарха са обърналъ къмъ
царицата и казалъ:

— „Що са хвалишь съ сукното си? то нищо не
струва. А ти, Дубровскийъ, не употреблявай само единъ
мѣхъ, защото въ противенъ случай на тебъ не ще
постигне вълната на цѣлия свѣтъ; а освѣнъ туй